

Arbejdet bærer værdigheden i sig selv, og det er også mit argument for, at jeg går imod, at Folketingets formand skal have en indtægt, der svarer til statsministerens. Så kan man komme med alle de lighedsbetragtninger, men der er en tendens til i arbejdsmarkeds- og socialpolitikken, at ligestilling og justering altid sker i nedadgående retning, og når man snakker om sine egne lønninger, er det altid i opadgående retning. Det er en meget kedelig tendens.

At ministerpensionen bliver omlagt til en alderspension, er helt fint, og det er vel egentlig den største gevinst i forslagene, fordi den gældende ordning er en oplagt urimelighed. Den har været debatteret i Folketinget år efter år, og der har aldrig rigtig været noget godt forsvar for den.

Eftervederlaget for folketingsmedlemmer og ministre, hvor indtægt modregnes, er helt fint. Jeg glæder mig over, at det rent faktisk er kommet ind i denne sene fase af forhandlingerne – bortset fra det enkelte punkt, at det er fuldstændig ulogisk at vente 1 år med at modregne. Der kommer et ændringsforslag fra os til det punkt. Jeg ved selvfølgelig godt, hvordan det vil gå med det ændringsforslag, men det skal dog stilles.

Omkostningstillægget er et kapitel for sig selv. Det er ikke en rimelig ordning, men kan den ikke fjernes, må den i det mindste beskattes som alle andre frynsegoder, og jeg kunne forestille mig, at ved næste finanslovforlig vil det være en af de frynsegodejagter, der vil bidrage til en eller anden kasse, hvor der skal findes nogle penge. Det ville i hvert fald være klædeligt efter min mening, og alt i alt grundlæggende synes jeg, at jo mere gennemsnitlige forhold vi kan byde os selv sammenlignet med, hvad befolkningen bydes, desto bedre. Jo mindre grundlag for usmagelige diskussioner ville der være.

At omlægge omkostningstillægget, så man skal fremlægge huslejekvitteringer, er selvfølgelig godt; men det løser nok ikke problemet med det dobbelte i at have en lejlighed i København og alligevel rejse frem og tilbage. Det problem kan ikke løses, så længe man har de ordninger. Den dobbelte husførelse giver anledning til problemer, men tilskuddet til den dobbelte husførelse bør i det mindste behandles som alle andre steder på arbejdsmarkedet, hvor tilsvarende ordninger findes. Og igen: Det drejer sig jo om beskatning.

Det hele er lagt sammen i én stor pille, der er mulig at sluge for både ministre og for dem, der gerne vil være det, men det berøver os til gengæld chancen for at stemme for de ting i forslagene, som vi synes er vældig gode.

Jann Sjørnsen (KRF):

I mange år har både spørgsmålet om ministres pensioner og spørgsmålet om folketingsmedlemmernes vederlag jo været diskuteret, og nu er der endelig kommet forslag på bordet, som samlet set – sådan som vi ser på det fra Kristeligt Folkepartis side – repræsenterer et kompromis, som jeg alt taget i betragtning synes er en klar forbedring af de regler, der gælder på de forskellige områder i dag. Her tænker jeg ikke så meget på spørgsmålet om kroner og øre, men på de helt åbenlyse kritikpunkter, der har været, for så vidt angår ministres pensioner og de regler, der gælder vedrørende folketingsmedlemmernes vederlag og det, der er knyttet dertil.

Vi ser således på pakken, der nu er præsenteret her, at der overordnet set er tale om en klar forbedring, men at der selvfølgelig også er enkelte elementer, som vi godt kunne have tænkt os anderledes. Sådan er det jo som regel, når der skal laves kompromiser. Men vi er positive over for det samlede hele, der er blevet præsenteret her for Folketinget i dag, og kan støtte det.

Så vil jeg godt sige afslutningsvis, at der har været nogen debat om folketingsmedlemmernes værdighed. Jeg synes bare, jeg vil tilslutte mig dem, som i debatten har fremhævet, at folketingsmedlemmernes værdighed under ingen omstændigheder kan måles i kroner og ører. Det er jeg helt enig i. Arbejdet bærer værdigheden i sig selv, så det argument holder i hvert fald ikke, uanset hvad man måtte argumentere for i den forbindelse.

Kim Behnke (FRI):

Der er blevet gjort en del ud af, at dette er en samlet pakke. Nu er det ikke desto mindre sådan, at afstemningen om de fire forslag kræver Folketingets Forretningsorden jo foretaget individuelt, så det efterlader nogle af os med det privilegium, at vi kan stemme for det, vi synes, der er godt, og vi kan stemme imod det, vi synes, der er knap så godt.

Hvis vi skal starte i den nemme ende, så ser vi ingen problemer i beslutningsforslag nr. B 61, forslaget om statsrevisorerne.